

Δεν επιστρέφουμε στο παρελθόν!

24 Απριλίου 2015

Στην πιο κρίσιμη καμπή της χώρας, όταν τα Πανεπιστήμια πασχίζουν, με ολοένα και λιγότερους υλικούς και ανθρώπινους πόρους, να ανταποκριθούν στις πιο επιτακτικές από ποτέ άλλοτε προσδοκίες και ανάγκες της κοινωνίας μας για ποιοτική εκπαίδευση, αξιοκρατία, καινοτομία και ανάπτυξη, το Υπουργείο Παιδείας επιλέγει να τα αναστατώσει, καταθέτοντας προς άμεση ψήφιση νομοσχέδιο για το πλαίσιο λειτουργίας τους. Οι επανειλημμένες ρητές υποσχέσεις του για ουσιαστικό διάλογο καταπατούνται και προβάλλεται η σοφιστεία του «μεταβατικού» χαρακτήρα του νομοσχεδίου. Η μεθόδευση του Υπουργείου να **καταθέσει το νομοσχέδιο χωρίς την παραμικρή δημόσια διαβούλευση με την πανεπιστημιακή κοινότητα, την απαξιώνει παντελώς** και καταργεί στην πράξη την ιδέα της αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων την οποία η ίδια, ως αντιπολίτευση, τόσο δυναμικά ισχυριζόταν ότι υποστηρίζει.

Η προχειρότητα και αποσπασματικότητα του νομοσχεδίου, η αδικαιολόγητη βιασύνη με την οποία κατατέθηκε, δείχνουν ότι **ο κύριος σκοπός του είναι η επιστροφή σε παλαιότερες πρακτικές** οι οποίες είχαν οδηγήσει στη θεσμική υποβάθμιση των πανεπιστημίων και έχουν καταδικαστεί στη συνείδηση της πανεπιστημιακής κοινότητας. Χωρίς κανένα όραμα για την ανάπτυξη και την αναβάθμιση των ελληνικών ΑΕΙ, χωρίς καμία πρόταση για το πώς θα σταματήσει η ακατάσχετη φυγή των πιο ταλαντούχων νέων αποφοίτων αλλά και συναδέλφων μας στο εξωτερικό, το μόνο στο οποίο στοχεύει είναι **να αναδιarrυθμίσει την κατανομή της εξουσίας μέσα στα ΑΕΙ**, με απώτερο σκοπό την κατάργηση κάθε θεσμού και διαδικασίας που εξασφαλίζει την αυτοτελή και δημοκρατική αυτοτέλειά τους, την ακαδημαϊκότητα και την προσήλωσή τους στην εκπαιδευτική και επιστημονική αποστολή τους.

Συγκεκριμένα, στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας εντοπίζονται, ανάμεσα στα άλλα, τα ακόλουθα απαράδεκτα σημεία:

- **Κατάργηση των Συμβουλίων**, που συνεπάγεται την απουσία αιρετού, ανεξάρτητου εποπτικού και ελεγκτικού οργάνου για τον προγραμματισμό και την οικονομική διαχείριση των πανεπιστημίων, ζητήματα τα οποία, όπως η πράξη έχει δείξει, αποτελούν την αχίλλειο πτέρνα της λειτουργίας τους.
- **Επαναφορά της συνδιοίκησης** με τη δυσανάλογη συμμετοχή των φοιτητών σε όλες τις εκλογές και τις λειτουργίες των διοικητικών οργάνων, τροφοδοτώντας φαινόμενα συναλλαγής και διαφθοράς.
- **Κατάργηση της δυνατότητας της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας** στις διοικητικές εκλογές, παρά την πρωτοφανώς μεγάλη συμμετοχή που αυτή εξασφάλιζε, όπως έδειξαν στην πράξη όσες εκλογές πραγματοποιήθηκαν με αυτόν τον τρόπο.
- **Κούρεμα της θητείας** των δημοκρατικά εκλεγμένων και νομιμοποιημένων διοικητικών οργάνων που ισοδυναμεί με θεσμική εκτροπή.

- **Επιαναφορά των Κοσμητόρων στον διακοσμητικό ρόλο** των τελεταρχών, κάτι που αφαιρεί τη δυνατότητα των Σχολών να ασκούν εκπαιδευτικό και ερευνητικό προγραμματισμό και συντονισμό.
- **Κατάργηση του Οργανισμού των ΑΕΙ** ως καταστατικού χάρτη που διασφαλίζει το αυτοδιοίκητό τους.
- **Αλλαγή της διαδικασίας εκλογής/εξέλιξης μελών Δ.Ε.Π.** η οποία δεν θεραπεύει τις ατέλειες που είχαν διαπιστωθεί με το ισχύον σύστημα, αλλά επαναφέρει παλαιότερα προβλήματα.
- **Νεκρανάσταση της εγγενώς ασαφούς έννοιας του ασύλου,** η οποία προκαλεί ερμηνευτικά ζητήματα σχετικά με την έκταση της εφαρμογής της και δημιουργεί το πλαίσιο για αναβίωση πρακτικών που εξέθρεψαν την ασυδοσία, την ανομία και τη βία στους πανεπιστημιακούς χώρους.
- **Καθιέρωση της ισόβιας φοιτητικής ιδιότητας,** με την επισημοποίηση πλέον του καθεστώτος των 'αιώνιων φοιτητών'.

Είμαστε **κατηγορηματικά αντίθετοι** σε όλα τα προηγούμενα σημεία του νομοσχεδίου και πιστεύουμε ότι **τέτοιες ρυθμίσεις οδηγούν, με τρόπο σαρωτικό και καταστροφικό, στις παθογένειες του παρελθόντος.** Θεωρούμε προσχηματικό τον «επείγοντα» χαρακτήρα του νομοσχεδίου, **ζητούμε την απόσυρσή του** και καλούμε το Υπουργείο, όπως οφείλει και είχε υποσχεθεί, **να ανοίξει αμέσως τον δημόσιο δημοκρατικό διάλογο** για τις διαρθρωτικές αλλαγές που χρειάζονται τα πανεπιστήμια.

Ενωτική Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία